HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מאי ניהו כ' שמות. קא סלקא דעתך דסתם שמורות ולבנות נמי כשני מינין דמו ומי ס' שמעון ור' שמעון שזורי נמי כרבי יהודה מוקמי פלוגתייהו נמתכוין נלקט את זה ולקט את זה רבי יהודה מאי נלמשמעינן: **אלא נאו מתעסק היכא ביניהו.** לרבי שמעון [ט] שזורי דמוקי פלוגתא בחלב מלקט מלבו אבל בחלב ממתעסק דברי הכל פטור ואמת מיהו למימר דפילו נתכוין ללקט כו' הוי מתעסק הואיל ובחיסור נתעסק פליגי ומתיב רבי אליעזר ופילו רבי יהושע לא פטר אלא בשני שמות אבל בשם אחד חייב ומתיב מני כו' אם כן למה לימר בה פרט ממתעסק בחיסור הוא [י] ועשה אב מלאכה למחרת: **אבל מלקט מלבו בשם אחד.** שנתכוין לתקנה זו ושכח בסמוכה תקנה אחרת בסמוכה לה בעינא למיכלה כו' על הראשונה דברי הכל חייב הואיל והן מן המותר: **כשני שמות.** שנתכוין לתקנה ושכח ובשנוי עניינים נעינא למיכלה ולכך ידו על התחתונה: **ורבי יהודה סבר.** לפילו בשם אחד פליגי וסבירא ליה לשמורות ולבנות שם אחד הן הואיל והן מין אחד. [יא] (תוספות) מה שאחר בתחתיתן תמיה לי אם פטור הוא ר' יהושע בתוך שכח: [ב] ולא שנא בדבר שהוא בשני: [ג] עי' בחדושין: [ד] דולקות או כבויות ונתכוין תיבת ארוכות נמחק: [ה] פטור. גליון בקצת ס"ח כתוב פטור ורש"י גריס כן והוסיף בכוכה דוכא גרסי לעיל כרש"י ד"ל אבל הרא"ש גריס חייב: [ו] חייב בשתי נשימות פטור בנשימה אחת חייב פשיטא: [ז] נהי דאקדומי. ובסמוך פליגי ת"ק ורשב"א אי מחייב אחת או שתים לפי דאמר להקדים איכא ביניייהו. תוס': [ח] דפטר ואלא דקא מכוין לכבות ולא קא מכוין להבעיר ולילא למימר משום הוי פסיק רישיה דא"כ מאי שנעא דפטר. תוס': [ט] רבי יהודה מאי שנעא דפטר. סבר חייב (ותיבת אמר נמחק). ואע"פ דהוי מלאכה שאינה צריכה לגופה יש לפרש דס"ל כר' יהודה דאפי' מלאכה שאינה צריכה לגופה חייב ובמקלקל בהבערה כר"ש דמחייב. תוס': [י] ר' ירמיה תיבת יוחנן נמחק: [יא] זו אביי בר תיבת אמר נמחק: [יב] לר"ש ורבי שמעון שזורי דאוקמא פלוגתייהו: [יג] מלאכה זו ונשה: [יד] מן תיבת תוספות עד סה"ד מוקף בחצאי לבנות: [טו] והאחרונה תחילה ר' שמעון: [טז] עבד מחייב ולא איכפת לן במוקדם ומאוחר כי: [יז] כסדר אחזרי נמי לא מאחר דליכא למימר: [יח] המלא כלי מצבור: [יט] איכוין אלא לחדא ולגבי שניה מתעסק: [כ] כוונתו שהוא נפח וצריך פחמין ומתכוין לכבות עלייונות שהן גסות: [כא] שהוא מקלקל אלא להדא ס"ד: [כב] אביי בר אביין תיבת אמי נמחק: [כג] לן היינו דרבי יוסי: [כד] פטור דר' שמעון אות ו' נמחק: [כה] אפילו נתכוין כר' דשני מינים:

מי ניהו כ' שמות. קא סלקא דעתך דסתם שמורות ולבנות נמי כשני מינין דמו ומי ס' שמעון ור' שמעון שזורי נמי כרבי יהודה מוקמי פלוגתייהו נמתכוין נלקט את זה ולקט את זה רבי יהודה מאי נלמשמעינן: **אלא נאו מתעסק היכא ביניייהו.** לרבי שמעון [ט] שזורי דמוקי פלוגתא בחלב מלקט מלבו אבל בחלב ממתעסק דברי הכל פטור ואמת מיהו למימר דפילו נתכוין ללקט כו' הוי מתעסק הואיל ובחיסור נתעסק פליגי ומתיב רבי אליעזר ופילו רבי יהושע לא פטר אלא בשני שמות אבל בשם אחד חייב ומתיב מני כו' אם כן למה לימר בה פרט ממתעסק בחיסור הוא [י] ועשה אב מלאכה למחרת: **אבל מלקט מלבו בשם אחד.** שנתכוין לתקנה זו ושכח בסמוכה תקנה אחרת בסמוכה לה בעינא למיכלה כו' על הראשונה דברי הכל חייב הואיל ומן המותר: **כשני שמות.** שנתכוין לתקנה ושכח ובשנוי עניינים נעינא למיכלה ולכך ידו על התחתונה: **ורבי יהודה סבר.** לפילו בשם אחד פליגי וסבירא ליה לשמורות ולבנות שם אחד הן הואיל והן מין אחד. [יא] (תוספות) מה שאחר בתחתיתן תמיה לי אם פטור הוא ר' יהושע בתוך שכח: [ב] ולא שנא בדבר שהוא בשני: [ג] עי' בחדושין: [ד] דולקות או כבויות ונתכוין תיבת ארוכות נמחק: [ה] פטור. גליון בקצת ס"ח כתוב פטור ורש"י גריס כן והוסיף בכוכה דוכא גרסי לעיל כרש"י ד"ל אבל הרא"ש גריס חייב: [ו] חייב בשתי נשימות פטור בנשימה אחת חייב פשיטא: [ז] נהי דאקדומי. ובסמוך פליגי ת"ק ורשב"א אי מחייב אחת או שתים לפי דאמר להקדים איכא ביניייהו. תוס': [ח] דפטר ואלא דקא מכוין לכבות ולא קא מכוין להבעיר ולילא למימר משום הוי פסיק רישיה דא"כ מאי שנעא דפטר. תוס': [ט] רבי יהודה מאי שנעא דפטר. סבר חייב (ותיבת אמר נמחק). ואע"פ דהוי מלאכה שאינה צריכה לגופה יש לפרש דס"ל כר' יהודה דאפי' מלאכה שאינה צריכה לגופה חייב ובמקלקל בהבערה כר"ש דמחייב. תוס': [י] ר' ירמיה תיבת יוחנן נמחק: [יא] זו אביי בר תיבת אמר נמחק: [יב] לר"ש ורבי שמעון שזורי דאוקמא פלוגתייהו: [יג] מלאכה זו ונשה: [יד] מן תיבת תוספות עד סה"ד מוקף בחצאי לבנות: [טו] והאחרונה תחילה ר' שמעון: [טז] עבד מחייב ולא איכפת לן במוקדם ומאוחר כי: [יז] כסדר אחזרי נמי לא מאחר דליכא למימר: [יח] המלא כלי מצבור: [יט] איכוין אלא לחדא ולגבי שניה מתעסק: [כ] כוונתו שהוא נפח וצריך פחמין ומתכוין לכבות עלייונות שהן גסות: [כא] שהוא מקלקל אלא להדא ס"ד: [כב] אביי בר אביין תיבת אמי נמחק: [כג] לן היינו דרבי יוסי: [כד] פטור דר' שמעון אות ו' נמחק: [כה] אפילו נתכוין כר' דשני מינים:

אלא [ל]**או מתעסק היכא ביניייהו**

דרבי יהודה סבר המתעסק חייב ור' שמעון שזורי ורבי שמעון סברי מתעסק פטור. [יח] ורבי שמעון סבר דפלוגתיים דרבי יהושע ורבי אליעזר בחד מלקט מלבו ומתכוין ללקט תמים ולקט עניים ולקט אחוזות ולקט לבנות ומלקט בחד מלקט מלבו ומתכוין ללקט תמים ולקט עניים או אחוזות ולקט לבנות ומלקט בחד מלקט מלבו ומתכוין ללקט תמים ולקט עניים או אחוזות ולקט לבנות דסבי מינין הן כדמפרש לעיל טעמייהו מאי נמין אחד ונחד מלקט מלבו לא מתעסק דברי הכל פטור והכא בהא קא מיפלגי דרבי שמעון [יט] שזורי סבר (כ) שכח מלקט מלבו בשם אחד דברי הכל חייב כי פליגי בשני שמות ר' יהודה סבר לא שנא בשם אחד ולא שנא [כא] בשני שמות פליגי [כב] רבא אמר ליקדם איכא ביניייהו [כג] והתניא [א]היו לפנינו שתי נרות דולקות [כד] (ארוכות) ונתכוין לכבות את זו וכיבה את זו להדליק את זו והדליק את זו פטור [כה] להדליק ולכבות וכיבה והדליק בנשימה אחת חייב [ו] [בשתי נשימות פטור] פשיטא מהו דתימא לא איתעבד מחשבתיה דהא להדליק מעיקרא בעי ולבסוף לכבות וכי עבד מעשה כיבה ובסוף הדליק הוא ואימא פטור קא משמע לן נהי דאקדומי [כא](נמי) לא מקדים אחורי נמי לא מאחר תנו רבנן [ז]החותה גחלים בשבת חייב חטאת רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי אליעזר ברבי צדוק [ב]חייב שתים מפני שהוא מכבה את העליונות ומבעיר את התחתונות במאי עסקינן אי דקא מיכוין לכבות ולהבעיר מאי טעמא דמאן דפטר [יב] אלא דלא קא מכוין להבעיר מאי טעמא דמאן דמחייב תרתי רבי אלעזר ורבי חנינא דאמרי תרוייהו [ד]כגון שנתכוין לכבות העליונות כדי להבעיר את התחתונות דתנא קמא קסבר מקלקל בהבערה פטור ורבי אליעזר ברבי צדוק [ג] אמר חייב וכן אמר רבי יוחנן בנפח שנו אמר רבי [יד] יוחנן עד כאן לא נתגלתה טעמא של הלכה זו [טו] אמי בר אבין ורב חנניא בר אבין דאמרי תרוייהו כגון

חיינו ר' שמעון ור' שמעון שזורי. דעל כרחין לריך לומר דסבי מינין דמו ומי ס' שמעון ור' שמעון שזורי נמי כרבי יהודה מוקמי פלוגתייהו נמתכוין נלקט את זה ולקט את זה רבי יהודה מאי נלמשמעינן: **אלא נאו מתעסק היכא ביניייהו.** לרבי שמעון [ט] שזורי דמוקי פלוגתא בחלב מלקט מלבו אבל בחלב ממתעסק דברי הכל פטור ואמת מיהו למימר דפילו נתכוין ללקט כו' הוי מתעסק הואיל ובחיסור נתעסק פליגי ומתיב רבי אליעזר ופילו רבי יהושע לא פטר אלא בשני שמות אבל בשם אחד חייב ומתיב מני כו' אם כן למה לימר בה פרט ממתעסק בחיסור הוא [י] ועשה אב מלאכה למחרת: **אבל מלקט מלבו בשם אחד.** שנתכוין לתקנה זו ושכח בסמוכה תקנה אחרת בסמוכה לה בעינא למיכלה כו' על הראשונה דברי הכל חייב הואיל ומן המותר: **כשני שמות.** שנתכוין לתקנה ושכח ובשנוי עניינים נעינא למיכלה ולכך ידו על התחתונה: **ורבי יהודה סבר.** לפילו בשם אחד פליגי וסבירא ליה לשמורות ולבנות שם אחד הן הואיל והן מין אחד. [יא] (תוספות) מה שאחר בתחתיתן תמיה לי אם פטור הוא ר' יהושע בתוך שכח: [ב] ולא שנא בדבר שהוא בשני: [ג] עי' בחדושין: [ד] דולקות או כבויות ונתכוין תיבת ארוכות נמחק: [ה] פטור. גליון בקצת ס"ח כתוב פטור ורש"י גריס כן והוסיף בכוכה דוכא גרסי לעיל כרש"י ד"ל אבל הרא"ש גריס חייב: [ו] חייב בשתי נשימות פטור בנשימה אחת חייב פשיטא: [ז] נהי דאקדומי. ובסמוך פליגי ת"ק ורשב"א אי מחייב אחת או שתים לפי דאמר להקדים איכא ביניייהו. תוס': [ח] דפטר ואלא דקא מכוין לכבות ולא קא מכוין להבעיר ולילא למימר משום הוי פסיק רישיה דא"כ מאי שנעא דפטר. תוס': [ט] רבי יהודה מאי שנעא דפטר. סבר חייב (ותיבת אמר נמחק). ואע"פ דהוי מלאכה שאינה צריכה לגופה יש לפרש דס"ל כר' יהודה דאפי' מלאכה שאינה צריכה לגופה חייב ובמקלקל בהבערה כר"ש דמחייב. תוס': [י] ר' ירמיה תיבת יוחנן נמחק: [יא] זו אביי בר תיבת אמר נמחק: [יב] לר"ש ורבי שמעון שזורי דאוקמא פלוגתייהו: [יג] מלאכה זו ונשה: [יד] מן תיבת תוספות עד סה"ד מוקף בחצאי לבנות: [טו] והאחרונה תחילה ר' שמעון: [טז] עבד מחייב ולא איכפת לן במוקדם ומאוחר כי: [יז] כסדר אחזרי נמי לא מאחר דליכא למימר: [יח] המלא כלי מצבור: [יט] איכוין אלא לחדא ולגבי שניה מתעסק: [כ] כוונתו שהוא נפח וצריך פחמין ומתכוין לכבות עלייונות שהן גסות: [כא] שהוא מקלקל אלא להדא ס"ד: [כב] אביי בר אביין תיבת אמי נמחק: [כג] לן היינו דרבי יוסי: [כד] פטור דר' שמעון אות ו' נמחק: [כה] אפילו נתכוין כר' דשני מינים:

פילוחו למילתיה ג"ם נתלקו על דבר אחד משם אחד שחייב כגון תמים ותמים ובמלט מלבו או לבנות ולבנות ושחורות ושחורות ומלט מלבו אבל בשני מינים כדפי' לעיל על מה נתלקו על דבר אחד משני שמות כגון שמות או תמים או אחוזות או לבנות ומלט מלבו כדמפרש לעיל טעמייהו דלא מלקט אלא בשני מינים ולא בשני שמות ואפילו הכי מחייב אבל מלקט מלבו בשני שמות ומלקט בשני מינים פטור ואפילו הכי מחייב משום דמלקט בשני מינים ומלקט בשני שמות לא מחייב אלא משום דמלקט בשני מינים ומלקט בשני שמות ומ